

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖๘/๒๕๖๗

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕๔/๒๕๖๗

วันที่ ๓๐ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { นายณรงค์ วรวิทย์วงค์ ผู้ร้อง
องค์คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายณรงค์ วรวิทย์วงค์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายณรงค์ วรวิทย์วงค์ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๗ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัย โต้แย้งคัดค้าน และขอให้เพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ โดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ที่ได้รับมอบหมายจ่ายสำนวนคดีพิจารณาคำร้องแล้วเห็นว่าไม่มีลักษณะเป็นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงให้ยุติเรื่อง และให้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบ โดยองค์คณะตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญ (ผู้ถูกร้อง) ไม่ได้มีการพิจารณา ผู้ร้องเห็นว่าผู้ถูกร้องไม่มีอำนาจปฏิเสธการพิจารณา วินิจฉัยคดี ไม่มีอำนาจยกคำร้อง หรือสั่งยุติการพิจารณา การกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการดำเนินกระบวนการ พิจารณาที่ผิดระเบียบ ไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ มาตรา ๑๘๙ และมาตรา ๒๑๒ และฝ่าฝืน ประมวลจริยธรรมข้าราชการตุลาการและมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญอย่างร้ายแรง อีกทั้งการที่คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญมีผลผูกพันทุกองค์กร ก่อให้เกิดนิตีสัมพันธ์ระหว่างผู้ร้องกับผู้ถูกร้อง ซึ่งอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ ทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหายจากการกระทำดังกล่าว

- ๒ -

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. เพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ และพิจารณาวินิจฉัยคำร้อง ฉบับวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๗ และคำร้องต่อเนื่องทุกฉบับใหม่

๒. ให้ผู้ถูกร้องชำระค่าเสียหายแก่ผู้ร้อง จำนวน ๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๓. ให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ ถอดถอนผู้ถูกร้องออกจากตำแหน่ง ห้ามดำรงตำแหน่งในวิชาชีพ ด้านกฎหมายตลอดชีวิต

๔. มีคำสั่งให้เพิกถอนหรือแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของ ศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑

๕. คัดค้านการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกร้อง เนื่องจากเคยเป็นตุลาการซึ่งเคยพิจารณาวินิจฉัย ในคดีหรือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคดีที่ขอให้วินิจฉัยนั้นมาก่อนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๒ (๑)

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรง และได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดี ตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาล ตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง”

- ๓ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้อง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้องของผู้ร้อง ฉบับลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๗ ว่า ไม่มีลักษณะเป็นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงให้ยุติเรื่อง โดยผู้ถูกร้องยังไม่มี การพิจารณา เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ ไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ และฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมข้าราชการตุลาการและมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญอย่างร้ายแรง ทำให้ผู้ร้อง ซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญได้รับความเสียหายจากการกระทำดังกล่าว ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ประกอบกับผู้ร้องเคยยื่นคำร้องเรื่องเดียวกันนี้ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย ผู้ร้องยื่นคำร้องคัดค้านคำสั่งดังกล่าว ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย ผู้ร้องยื่นคำร้องคัดค้านคำสั่งดังกล่าวอีกสองครั้ง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่ได้รับมอบหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า คำร้องไม่มีลักษณะเป็นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้ยุติเรื่อง การสั่งยุติเรื่องจึงชอบแล้ว ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

(คำสั่งที่ ๖๘/๒๕๖๓)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ